Rocznik 1934.

Nr. 43.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 27-go października 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Okólnik

Ministerstwa Skarbu
z dnia 20 września 1934 r.
L. D. V. 32297/2/34.

w sprawie obliczania podatku przypadającego do umorzenia za świadczenia poniesione na rzecz powodzian.

(Dziennik Urzędowy Ministra Skarbu № 28 z dnia 10 października 1934 r.)

W związku z wątpliwościami, powstałemi przy stosowaniu okólnika z dnia 26 lipca 1934 r. № D. V. 27872/2/34, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że w celu obliczenia podatku, przypadającego do umorzenia, należy świadczenia poniesione na rzecz powodzian odliczyć od ustalonego dochodu, następnie ustalić, jaki podatek przypada od dochodu po odliczeniu tych świadczeń i różnicę podatku między kwotą pierwotnie ustaloną, a kwotą po potrąceniu świadczeń umorzyć.

Przykład: ustalono dochód 100.000 zł — podatek według skali art. 23 ustawy 17.888 zł — świadczenia na rzecz powodzian 10.000 zł, pozostaje dochód po odliczeniu świadczeń 90.000 zł — podatek 15.936 zł, wobec czego należy umorzyć: 17.888 — 15.936 = 1.952 zł.

Dyrektor Departamentu:
(—) W. Koszko.

2.

Okólnik

Ministerstwa Skarbu
z dnia 21 września 1934 r.
L. D. V. 27742/2/34.

w sprawie odliczania nadzwyczajnej daniny majątkowej od dochodu do opodatkowania.

(Dziennik Urzędowy Ministra Skarbu № 28 z dnia 10 października 1934 r.)

W związku z nasuwającemi się przy wymiarze państwowego podatku dochodowego wątpliwościami w sprawie potrącalności nadzwyczajnej daniny majątkowej uiszczanej w myśl ustawy z dnia 24 marca 1933 roku (Dz. U. R. P. № 29, poz. 248), Ministerstwo wyjaśnia, że zgodnie z postanowieniami art. 10 p. 5 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. № 58, z 1925 r. poz. 411) od ogólnego dochodu należy odliczyć bezpośrednie podatki państwowe z wyjątkiem niektórych taksatywnie wymienionych podatków.

Z powyższego przepisu wynika, że wszystkie bezpośrednie podatki, niepotrącalność których nie została specjalnie zastrzeżona, poldegają odliczeniu od ogólnego dochodu, a w tem i nadzwyczajna danina majątkowa.

Dyrektor Departamentu:
(—) W. Koszko.

3.

Okólnik

Ministerstwa Skarbu

z dnia 25 września 1934 r.

L. D. V. 33877/1/34

w sprawie obniżenia kar za zwłokę oraz odsetek za odroczenie.

(Dziennik Urzędowy Ministra Skarbu № 28 z dnia 10 października 1934 r.)

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1934 r. o pobieraniu od zaległości w podatkach bezpośrednich oraz w należytościach stemplowych kar za zwłokę, odsetek za odroczenie, tudzież kosztów egzekucyjnych (Dz. U. R. P. № 73, poz. 731) oraz na podstawie art. 1 ust. 1 lit. b ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. № 29, poz. 291) zarządzam co następuje:

1. Od wszelkich wpłat, uskutecznionych począwszy od dnia 1 października 1934 r. na pocze nieodroczonych i nierozłożonych na raty zaległości w podatkach bezpośrednich i o opłatach stemplowych, bez względu na czas ich powstania, należy aż do odwołania niniejszego zarządzenia pobierać obniżone kary za zwłokę w wysokości 12% w stosunku rocznym, licząc od ustawowego terminu płatności.

2. Od wszelkich wpłat, uskutecznionych począwszy od wyżej wskazanego terminu na poczet odroczonych lub rozłożonych na raty orzeczeniem właściwej władzy skarbowej zaległości w podatkach bezpośrednich i opłatach stemplowych, należy aż do odwołania pobierać odsetki za odroczenie w wysokości 9% w stosunku rocznym, licząc od ustawowego terminu płatności.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

4.

Okólnik

Ministerstwa Skarbu

z dnia 30 września 1934 r.

L. D. V. 33861/1/34

w sprawie interpretacji ustawy o Funduszu Pracy.

(Dziennik Urzędowy Ministra Skarbu № 28 z dnia 10 października 1934 r.

W odpowiedzi na zapytanie, zawarte w piśmie Ministerstwa z dnia 19 lutego 1934 r. № D. V. 54202/1/33 — Prezydjum Rady Ministrów wyjaśnia, co następuje:

1. wpływy z czynszu dzierżawnego, osiągniętego z najmu mieszkań, stanowiących własność związków komunalnych — podlegają opłatom na rzecz Funduszu Pracy z mocy art. 26 ustawy o Funduszu Pracy;

2. właściciele nieruchomości oraz członkowie ich rodzin, zajmujący tytułem darmym mieszkania lub budynki — nie są obowiązani do uiszczania opłat z mocy art. 26 ustawy o Funduszu Pracy;

3. za podstawę obliczenia opłat z art. 26 ustawy o Funduszu Pracy należy brać jedynie czysty czynsz dzierżawny, osiągnięty z najmu — bez doliczania wynagrodzenia za dodatkowe świadczenia, jak np.: opłata za urządzenia przy najmie willi, teatrów, kin itp., za światło, obsługę itd.

Dodatkowo Prezydjum Rady Ministrów wyjaśnia, iż podstawą wymiaru opłat na rzecz Funduszu Pracy z mocy art. 26 ustawy — jest „kwota czynszu dzierżawnego, osiągniętego z najmu mieszkań lub budynków w całości lub części itd.“ i tylko to kryterjum winno być miarodajne przy rozstrzyganiu nasuwających się wątpiwości; zatem brak tego warunku wyklucza możliwość wymierzania opłat np. przy najmie pokojów w hotelach.

Dyrektor Biura Ekonomicznego Prezesa Rady Ministrów.

(—) Jerzy Nowak.

5.

Pismo okólne

z dnia 8 października 1934 r.

o radjofonizacji wsi.

(Nr. SS. 61--71—1).

(Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 28 z dnia 10 października 1934 r.)

Do

P. P. Wojewodów i Przewodniczących Wydziałów Powiatowych.

Pragnąc udostępnić ludności wiejskiej posiadanie radjoodbiorników, Ministerstwo Poczt i Telegrafów wprowadziło w tym celu z dniem 1. X. 1934 r. miesięczny ulgowy abonament radjowy.

Prawo do ulgowego abonamentu radjowego przysługuje tym mieszkańcom wsi, których głównem źródłem utrzymania jest własne gospodarstwo rolne lub praca fizyczna u posiadacza gospodarstwa rolnego.

Prawo to nie przysługuje:

1) właścicielom (posiadaczom, dzierżawcom) gruntów, które nie są użytkami rolnemi, lecz jedynie sadami, parkami, stawami lub ogrodami warzywnemi,

2) pracownikom rolnym zaliczonym do kategorji pracowników umysłowych (rządcy, ekonomowie, pisarze folwarczni itd.),

3) dzierżawcom użytków rolnych, którzy (nie będąc właścicielami gruntu) nie opłacają państwowego podatku gruntowego, lecz dzierżawią obszary rolne, od których właściciel opłaca podatek gruntowy z zastrzeżeniem progresji,

4) osobom, których głównym lub wyłącznym środkiem utrzymania nie jest gospodarstwo rolne (urzędnicy, księża itd.), chociażby byli posiadaczami użytków rolnych.

Osoby, pragnące otrzymać ulgowy abonament radjowy składają w urzędzie pocztowym (agencji pocztowej) zaświadczenie zarządu gminnego (wzór — załącznik), stwierdzające, że zgłaszający się odpowiada warunkom, dającym prawo uzyskania ulgowego abonamentu radjowego.

Ministerstwo doceniając znaczenie sprawy radjofonziacji wsi, uważa, że opłaty, które za wydawanie tych zaświadczeń gminy pobierać mogą na podstawie art. 27 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 884 z r. 1932), winny być możliwie najniższe, zdaniem Ministerstwa opłata za takie zaświadczenie nie powinna przekraczać 10 groszy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o wydanie dalszych zarządzeń, zmierzających do rozpowszechniania radja na wsi, w szczególności także o zalecanie gminom niepobierania za zaświadczenia opłat ponad 10 groszy.

Dyrektor Departamentu

(—) Zbikowski.

Załącznik do pisma okólnego Nr. SS. 61—71—1.

Wzór zaświadczenia zarządu gminnego.

...., dnia .... 193...... r.

....

Zaświadczenie.

Stwierdza się, że Pan ....

zamieszkały w ....

gmina .... powiat ....

Niepotrzebne skreślić.

1) jest właścicielem (dzierżawcą, posiadaczem) gospodarstwa rolnego, stanowiącego wyłączne (główne) źródło jego utrzymania, przyczem od wspomnianego gospodarstwa nie jest wymierzany państwowy podatek gruntowy z zastosowaniem progresji oraz że wyżej wymieniony nie opłaca z jakiegokolwiek innego tytułu państwowego podatku przemysłowego.

2) jest pracownikiem folwarcznym, nienależącym do kategorji pracowników umysłowych.

3) pozostaje w służbie domowej u posiadacza gospodarstwa rolnego.

Zaświadczenie niniejsze wydaje się celem uzyskania przez wyżej wymienionego upoważnienia na ulgowy abonament radjofoniczny.

M. p. ....
(podpis)

6.

Pismo okólne

z dnia 10 października 1934 r.

w sprawie organizacji obchodu „Dnia Oszczędności"

(Nr. SG. 40/120/9.)

(Dziennik Urzędowy Ministra Spraw Wewnętrznych Nr. 28 z dnia 10 października 1934 r.)

Do

P. P. Wojewodów, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast.

W dniu 31-go października r. b. dorocznym zwyczajem obchodzony będzie międzynarodowy „Dzień Oszczędności", poświęcony propagandzie i krzewieniu idei oszczędności wśród najszerszych warstw społeczeństwa.

W roku bieżącym, podobnie jak i w latach ubiegłych, organizację „Dnia Oszczędności" podejmą powołane z inicjatywy „Centralnego Komitetu Oszczędnościowego Rzeczypospolitej Polskiej" — komitety lokalne, składające się z przedstawicieli władz administracyjnych i samorządowych, miejscowych instytucyj oszczędnościowych, duchowieństwa i nauczycielstwa. Organizowanie podobnych komitetów i obecnie Ministerstwo porucza trosce Pana Wojewody. Tam, gdzie jednak został dawniej zorganizowany i funkcjonuje stały Powiatowy Komitet Propagandy Oszczędności — powoływanie nad to specjalnego Komitetu

„Dnia Oszczędności“ — Ministerstwo uważa za zbędne; w tych wypadkach organizacją tej uroczystości powinien się zająć Komitet Powiatowy, do którego należałoby powołać przedstawicieli wszystkich instytucyj finansowych i oszczędnościowych, istniejących na terenie działania Komitetu.

Biorąc pod uwagę doniosłe znaczenie gospodarcze i wychowawcze oszczędności i idei oszczędzania dla społeczeństwa i Państwa — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o wydanie zarządzeń zmierzających do wszczęście intensywnej pracy nad należytą organizacją obchodu wspomnianej uroczystości.

Jednocześnie Ministerstwo uważa za konieczne podkreślić, iż akcja organizowana w „Dniu Oszczędności“ przez wspomniane Komitety — niezależnie z czyjej inicjatywy zostały one powołane — powinna mieć na celu jedynie i wyłącznie uwypuklenie samej idei oszczędności z podkreśleniem jej roli i znaczenia, zarazem powinna być prowadzona w sposób bezimienny, to znaczy z pominięciem propagandy na rzecz poszczególnych instytucyj oszczędnościowych.

Podsekretarz Stanu

(—) W. Korsak.
Podsekretarz Stanu.

7.

Pismo ogólne

Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 12 października 1934 r.
o detalicznej cenie cukru.
(Nr. Apr. 59 — 11).

(Dz. Urzędowy Min. Spraw Wewn. Nr. 29 Poz. 244).

W związku z obniżeniem hurtownej ceny cukru Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zauważyło znaczne wahanie się cen detalicznych tego artykułu w poszczególnych miejscowościach.

Celem zapobieżenia temu stanowi rzeczy — Ministerstwo prosi Panów o zwrócenie uwagi sferom kupieckim na konieczność całkowitego uwzględniania w kalkulacji ceny detalicznej cukru dokonanej obniżki cukru w hurcie.

Dla celów informacyjnych Ministerstwo podaje, że cena detaliczna cukru nie powinna przekraczać 1,25 zł. za 1 kg. Cenę taką uzyska się wliczając do kalkulacji poza ceną cukru (100 kg.) w hurcie (80,50 zł) i akcyzą (38,50 zł.), 1 zł. na dostawę do sklepów oraz 5 zł jako zysk detalisty.

(—) Dr. Igielski
Dyrektor Biura Aprowizacyjnego.

Druk: E. Leksan Świętochłowice, ul. Bytomska, Nr. 23 — Telefon 411-10